

е - mail адреса за Вашите пораки до Премин:

Одговорниите функционери во организациите и институциите на слободна и демократска Европа и на Меѓународната заедница треба да се чуваат од замката на големосрпската пропаганда која е насочена кон подтикнување на вродената чувствителност на европскиот граѓанин, кога е во прашање заштита на човековите верски права и слободи, со цел да предизвика симпатија за осудениот клирик на Српската Православна Црква кој ја издржува затворска казна во скопскиот затвор Идризово, а да ја изгубат на тој начин од вид целосната слика на работите. А високите црковни, политички и криминални (воено-правни) структури кои ги предизвикаа и ги искористија крвавите настани на Југословенски простири, а кои то се изградила сè уште во своите (црковни) објекти или во нивна непосредна близина ги кријат воениите злосторници што ги бара Хашкиот трибунал, и денес користејќи ги исти методи и средстава сакаат да ја постигнат истиот цел, а тоа е остварување на нејзината идеја за Голема Србија - барем до таму до каде што мислат дека во овој момент можат, односно до Р. Македонија, Црна Гора, Косово и Војводина.

И да се поднесат како се случи, односно кои се тие методи и средстава за кои говориме: најпрвин познатите екстремно националистички насочени епископи на Српската Православна Црква преку духовен и психички терор ги разбудија воените духови на миналото окупирајќи ги во 1990 г. коските на загинатите Срби за време на Втората светска војна на простирија од Хрватска и Босна и Херцеговина, а потоа, откако се создаде критична истилашена маса на луѓе под оружје и од двејте страни, и то настапите крвави инциденти, настапи подгашнатата ЈНА раководена од српски генерали, како и паравоените криминални структури по нив. Резултатот го видовме сите, од најправениите злосторства, како на пример од она во Сребреница или во Вуковар, се згрозува секој цивилизиран човек на светот и секој цивилизиран Србин. Само неколкуте епископи на Српската Православна Црква, заради чие подгрешно водство најмногу и настрада српскиот народ, уште не можат да го видат и да го сфаат својот грев. Но, недостаточно применети свештенички чин, согласно свештите Офици на Црквата, не ги покрива и крие, туку ги открива и ги подтикнува спаситеље кај човекот. Спаситеље, так, го прават човекот слей, а особено спасата на национал-шовинизмот.

Слично се случи и на Косово: најпрвин истиот луѓе на Српската Православна Црква, служители на идолот 'нација', спроведувајќи специјална, за тоа

<http://www.pewminportal.com.mk>

premin@premin.org

погодготвена програма, го истикаја својот идеолошки прроверен епископ во Призрен и во текот на деведесетите години ги возобновија косовскиот манастири како центри за ширење на големосрпскиот национализам, а тоа со физички терор, како то договор, настапаја воено-полициските сили и паравоениите криминални структури и се разбира, ошака се распалија обата национализми во 1999 г. ја добивме Косовската криза и интроверзијата на НАТО сили во бивша Југославија, со сите жртви на двете страни. И повторно од цел цивилизиран свет уште само некои српски епископи не можат да го видат и да го сфаќаат својот грех, а манастирите на Косово, под воена заштита на КФОР, и до ден денес се живо-мртви сведоци на неоскитарената големосрпска идеја и на промашената христијанска мисија меѓу албанскиот и српскиот народ.

Истиот метод и средство на духовен и исихички терор под премолчно одобрување на Српската Православна Црква почнаа да се спроведуваат пред тие години од страна на истата мала група епископи - со обидот да се воспостави парална црковна структура во Р. Македонија. И се случи: медиумски најад врз личност и свештенничкиот интереситет на Епископијата на Македонската Православна Црква, негирање на светите Тајни на Црквата и навреда на верскиите и националните чувства на народот, како и нарушување на владението на Црквата врз сопствениот имот. Сепак ова е документирано. Му благодариме на Бога што христијанскиот народ во Р. Македонија остана етнички и црковно неподелен и не се создаде онаа критична маса на лукотребна за политичка дестабилизација на земјата и за можна воена интроверзија. Доволно ќе беше и денеска Македонија да беше федеративна република заедно

со Р. Србија во состав на Југословенската федерација а федеративната војска да беше присуствува на целата територија, па да го видевме истото сценарио од бившиот југословенски простори и од Косово. Истојот ова или слично сценарио

Српската

Православна Црква се обидува да спроведе и во Р. Црна Гора. Но, за тоа другаче.

Р. Македонија има најмалку потреба некој докажано безотасен, црковно и политички промашен мисионер со многу сомнителен кредитабилитет, па уште и клирик на Српската Православна Црква, да го држи во запор и од него да прави медиумска и виртуелна величина, но последното случаување е многу добра можност за целиот демократски и миролубив свет, ако внимателно погледне зад завесата на сенитменско дозирањата медиумска врева бласирана од некои српски медиуми, уште еднаш да го забележи многу главиот балкански змеј... големосрпскиот национализам... и да не му даде простор надвор од нејзините природни граници повторно да ги уништува духовни и културни вредности на христијанска Европа.

Уште што треба лукотреба да изгубат да се вразумат? Се молиме на Господ да не бидат нивните души.